Ч. 262. Второк 1 грудня (18 падолиста) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Надзвичайне ювилейне засідане палати послів. — Парляментарні справи. — Міністер Пішон про балканьскі справи.

Надзвичайне засідане палати послів розпочало ся в суботу о годині 1 з полудня. На засіданю явив ся цілий кабінет. Посли були в ґалевих одежах.

Коли президент Вайскірхнер, відкривши засідане, дав знак, що хоче забрати голос, посли повстали з місць.

Президент Вайскірхнер промовив:

Висока палато! Зібрали ся ми на надзвичайне, достойне передання памяти потомности торжество. За кілька днів Є. В. наш Цісар і Володітель кінчить шістьдесятий рік панования. Два віки людского житя минули від того дня, 2 грудня 1848 р., в котрім Є. В. Цісар вступив на Престол. Неутомимий, повний творчої сили, дожидає наш улюблений Панующий того дня, в котрім народи зложать Єму чолобитню в торжество ювилею правлїня. Австрийска істория запише факти, що Цісар Франц Йосиф привів до житя велику новочасну гадку державну, оперту на законах співділаня народів в правлїню Австриї.

Щаслива судьба справила, що той Монарх довів до кінця розширене права виборчого, котра відповідає ідеалам кождої розумної історичної думки, а в тих шістьдесятьох лїтах мусить уходити за великий, важний вислїд розвитку наших свобід. Та щаслива судьба дала нам сердечну радість, що можемо тому Великому Панующому в тім одним Ювілейнім дни зложить живу, пливучу з цілого серця, повну одушевленя подяку.

Висока палато! Повні змінної долї часи перебув наш Найясн. Пан, не все щастє і проміне сонця присьвічували Єго Княжому житю, неодна журба державна затяжила над Ним, а в житю приватнім нїчого Єму не було ощаджено.

А однако все заховав Найясн. Пан надію в Бога і любов до Своїх народів. Далекосягаючий досьвід був єму все провідником, а то само почутє обовязку, яке унаслідив по Своїх Предках, маючих майже тисячлїтну історию, а яке Він все неутомимо доказував дїлом, надало певність Єго дїланю, а Єго житю і творчости витревалість знаменуючу Єго велич. Нинї всї народи знають, чим єсть, дякчого почутають Найясн. Пана Цісаря Франц Йосифа I., то, чого Він дїлняв, що пережив яко чоловік і то, чого в житю довершив.

Поважані Панове! Найдїть в серцях ваших ваших разом зі мною відчутє того рідкого осуду Провидїня, котрий 60 лїт удержував нашого Найясн. Пана на Єго многими журбами окруженім Престолї, яко вітцівску стать Панующого. Позвольте нам висказати Єму горячу подяку сердець ваших для Него, котрі разом з нашими бють. Позвольте нам занести подяку народів. Нехай Провидїнє нашого Великого Монарха, ту стать серед Князів сьвіта, котра сама для себе повеліває честь, задержить ще довгі літа на щастє Єго Державы, на щастє народів. Нехай спливає на Него найобильнїйше благословенїє аж в найдальші дни. Нехай щастє і мир будуть участию Єго Правлїня!

Всім нам єсть спільне чувство чести для Найясн. Пана, лучимо ся в привязаню для Него і для спільного Дому Цісарского.

Взиваю вас, панове, аби ви зі мною разом піднесли оклик: Наймилостивійше нам панующий Цісар Франц Йосиф I. нехай жиє, нехай жиє!

Посли повторили той оклик трикратно з одушевленем.

През. Вайскірхнер: Поважані панове прилучили ся до моїх слів, прошу отже о позво-

Лапка.

Кримінальна сьміховинка — Фр. Клеменса.

— Вже знову! — сказав мр. Джонзон в Ню Йорку до свого книговодця і зробив таку міну, як той наречений, котрому наречена написала пращальний лист.

— Вже знову! — сказав і книговодець та скривив ся як середа на пятницю.

— То вже третий раз!

— То вже третий раз!

— За першим разом було тисяч долярів!

— За другим разом два тисячі долярів!

— А сим разом три тисячі долярів—і то все до двох недїль! Коли так дальше піде, пане Ленкінс, і буде поступати після дотеперішної скалї, то я до року збанкротую.

— То виймайте що вечера все з тресора!

— То годї; прецї й на горі можуть мене обікрасти. А до того ще може менї щось з рана перешкодити, а тодї касиєр не мав би гроший тай пропала би добра слава моєї фірми. Але я передовсім хотїв би знати, хто то той проклятий злодюга! Нема иншої ради і таки буде найлїпше, коли завізву полїцию на поміч.

Отже Джонзон дав знати на полїцию. Зараз по тім явили ся інспектор і один детектив, котрим Джонзон розповів в своїй приватній конторі цїлу пригоду.

— Подумайте собі — кінчив він — то вже третий раз, що мене хтось обкрадає і то в якийсь загадочний спосіб. Злодій уміє закрасти ся за помочию підроблених ключів. Так само за помочию підроблених ключів отвирає він і тресор, хоч і як то трудно єго отворити. Бо придивіть ся самі, якої то треба штуки, щоби сю касу отворити.

Він взяв до рук дуже штучно зроблені ключі від грошевої шафи і отворив єї ними.

— Але найдивнїйше то — говорив він дальше — що ту касу можна отворити лиш при помочи відповідної формулки.

— Коли так, то до каси може добирати ся хиба лиш хтось, що так само як і ви має ключі до неї, або ваших уживає— сказав на то інспектор. — Чи ви маєте кілька пар ключів?

— Лиш два, але я держу оба у себе. Касиєр забирає зрана оба ключі від мене.

— Чи ви жонаті?

— Нї. Жию зовсім сам один, держу собі лиш стару господиню. Але она не може зайти до моєї комнати, бо я замикаю ся із середини. Она і не знає тої формулки ї не могла би нїколи каси отворити. А формулку крім мене знає ще лиш один касиєр.

— А чи то не він може удає обікражу, щоби затаїти якесь спроневірене?

— То не може бути. Він вже трийцять лїт служить в моїй конторі і єсть маючим чоловіком.

— Чи може маєте на когось підозрінє?

— Я купив ту касу перед трома роками у одного аґента, котрий тодї був збанкротував і від тої пори дуже збідів. Я підозріваю єго, що він мав ще ключі крім тих, котрі менї дав. В послїдних часах заходив він кілька разів до мене нїби допитувати ся, чи нема якої посади. Отже міг при тій нагоді поробити собі відбитки від ключів до дверий.

— Самого підозріня за мало до слїдства — сказав на то інспектор призадумавшись. — Мусимо постарати ся о докази. Треба контору потайком стеречи.

Се остаточно і постановлено. Через цїлий тиждень сиділи два узброєні детективи в сусїдній комнатї на сторожи. Але злодій не показав ся.

Остаточно стережене треба було залишити. В кілька днів опісля, коли детективи вынесли ся, знов вже хтось добув ся до контори і знов вкрав з каси три тисячі долярів.

— Ту полїция нїчого не поможе — подумав собі банкір. Мушу сам придумати якийсь спосіб, як би того злодія зловити: Працї мусить знайти ся на то якийсь спосіб, щоби єго дістати в свої руки. Треба все так потайком поробити, щоби й книговодець не знав о тім нїчого.

Джонзон казав закликати зручного механїка і взяв від него слово чести, що буде мовчати як запечатана могила а відтак став розвідувати ся, яких приладів міг би єму доставити найновійша наука в такім случаю, як то, що у него став ся, щоби забезпечити своє майно від злодіїв.

Механїк навів єму цїлий ряд приладів як ось електричні давінки, самофотоґраф, самостріл, зелїза, що ловлять за ноги і таке инше.

При кождім з тих приладів Джонзон лиш покивав головою. — На такого злодюгу то не

міць, аби президия Палати і бюро Палати переслали повні чести желаня щастя і благословеня Монархови з нагоди Ювилейних торжеств.

Палата ухвалила внесенє президента і на тім засїданє закрито.

В пятницю відбуло ся засїданє клюбових голов в червоній сали парляменту під проводом президента палати Вайскірхнера в присутности п. Президента міністрів бар. Бінерта.

Засїданє отворив през. Вайскірхнер і сконстатував, що вже наспіло до президиї 47 наглих внесень, а іменно: пос. Ліхтенштайна в справі буджетової провізориї і анексиї Босни і Герцеґовини; пос. Зільберера в справі торговельного договору з Сербією; пос. Ельдерша і пос. Пльоя в справі социяльно-полїтичного обезпеченя; пос. Калїни в справі обезпечень вдів; пос. Мільверта в справі подій на віденьскім університетї; пос. Вольфа в справі праских подій; пос. Грібара в справі домагань Любляни і неточних звітів кореcп. бюра; пос. Шустершіца в справі анексиї Босни і Герцеґовини; пос. Корошепа в справі посухи в полуденних краях та подій в Цїллї: пос. Буржівала в справі язикового питаня при друках; пос. Пльоя в справі подій в Петтав і пос. Марка в справі подій в Люблянї.

Пос. Адлер (с. д.) запротестував іменем своєї партиї против наглого трактованя буджетової провізориї і анексиї без обговореня в комісиї. — Пос. Ґесман питає, яку поруку дадуть соц.-демократи, що предложеня будуть правильно трактовані, як підуть до комісиї. Бесїдник боїть ся, що тимчасом можуть малі партиї поставити наглячі внесеня. — Пос. Ґломбиньский прихиляє ся до виводів пос. Ґесмана і признає більшу часть наглячих внесень надужитєм правильного ходу парляменту. Малі партиї вносять наглячі внесеня, щоби не дати працювати великим партиям. — Князь Ліхтенштайн уважає наглячі внесеня отруєю а наглячі внесеня великих „антідотум" на отрую. П. Президент міністрів бар. Бінерт заявив, що се неправда, немов би правительство грозило розвязанєм парляменту на случай неухваленя предложень на час, та немов би то ухваленє уважало ся заявою довіря для нового кабінету. Премієр не гадає уважати скорого полагодженя предложень за довірє для кабінету, але в інтересї порядку в правлїню за поваги парляменту перед суспільностию є конечною заповідию: парляментарне полагодженє провізориї. Вкінци просить президент міністрів всїх клюбових голов, щоби вплинули на свої партиї, аби полагодили буджетову провізорию і анексию в короткім часї. Президент палати Вайскірхнер предложив, щоби на перше читанє прийшли предложеня буджетової провізориї і про анексию, а відтак про торговельний договір з Сербією та, щоби переговорити з прочими послами, аби взяли назад свої наглячі внесеня, щоби могло прийти предложенє про суспільне обезпеченє. Вкінци порішено передати внесенє пос. Крамаржа на удержавненє зелїзниць без першого читаня до зелїзничої комісиї.

На передпослїднім засїданю французскої палати депутованих заявив міністер справ заграничних, Пішон, що Франция від хвилї, коли настали запутанини на Балканї, виступила за скликанєм конференциї а також найбільше інтересовані держави, Туреччина і Росия а не менше й Анґлїя заявили ся були за конференцию. По принятю засад конференциї ходило о усталенє проґрамових точок. Ізвольский обявив почин, а французске правительство єго енерґічно попирало. Франция прилучить ся до всїх заходів Анґлїї і Росиї, що мали на оцї удержанє мира та доведенє до заспокоєня, яке уможливлювало би управильненє балканьских справ. Італїяньске правительство, котре одно з перших заявило ся за ідеєю конференциї, прилучило ся зі всею енерґією до змагань Франциї та працює в тім своїм напрямі коло упостійненя условин, які суть предметом переговорів. Нїмеччина і Австро Угорщина повідомили, що рано порозуміли ся з иншими державами, та що так само бажають собі загального порозуміня. Переговори, які попирало французске правительство та в яких видну участь бере і оно, ведуть ся також між Болгариєю і Туреччиною. Першою нашою задачею було спонуканє обох тих країв до звільненя покликаних під оружиє резервістів. Болгария звільнила 75 тисячів людий, а Туреччина поступила так само. Президент републики був перед европейскими державами товмачем тих поглядів. Нові пертрактациї відбувають ся в Царгородї. Инші правительства та їх заступники в Софії і Царгородї працюють також задля згоди.

У відповідь на відручне письмо цїсаря Франца Йосифа дало французске правительство вислів поучуванням приязни, що лучить оба краї та заявило, що Франция має на оцї тілько інтереси загалу та що старає ся усунути перепони та довести до порозуміня. Се є задача, за яку ми взяли ся в характері посередників без ніякого другого замислу, а тілько з охоти дїлати в інтересї розвитку відродженої Туреччини та в інтересї сусїдних держав і утриманя мира в Европі. Я переконаний, що між правительством віденьским і турецкім як також і другими державами дійде до порозуміня. Не є річию неможливою так полагодити інтереси Сербії і Чорногори, щоби всї держави могли з тим погодити ся. В тім напрямі робимо все можливе, інтервенїюємо в Софії, Білгородї і Царгородї, що посьвідчать прочі правительства. Не хочемо витворювати антаґонізмів, ані піддержувати їх; навпаки стараємо ся всякі переговори залагодити та довести до зближеня. Не можемо викликувати ніяких підозрінь, бо поступаємо отверто і не жадаємо для себе ніяких користий, посередничимо безкористно. Мировий вирок Европи буде природною розвязкою трудностий, які маємо.

поможе. То якийсь битий на всї боки. Впрочім знаю такі урядженя — апарат дзвінковий у фірми Сістирс & Фіс не поміг нічого, само фотоґраф не завсїгди дїлає — все не здало ся до нічого.

— Коли так, то вже не знаю ради — сказав на то механік, котрому вже прикро стало.

— Але я знаю! — відозвав ся нараз Джонзон і аж очи єму засьвітили ся. — Послухайте лиш, мій любий пане майстер. Може би ви зробили менї такий прилад: перед самою зелїзною шафою на гроші, в місци, де треба конче стати, коли хтось хоче касу отворити, виріже ся в дилях на підлозї квадрат якраз на стілько великий, щоби чоловік міг крізь него пересунути ся. Під комнатою, де стоїть каса, знаходить ся темна пивниця з грубими камінними стїнами і міцними дубовими дверми. Отже в той отвір вложите таку саму дошку і такої самої краски, як тота, що єї виріжете, щоби не видко було ніякої зміни, але тота дошка буде представляти западню, подібну як тоті западнї, яких уживають в театрах. Скоро той злодюга стане на тоту западню, то она зараз подасть ся під ним і він в одній хвили знайде ся в пивници. Відтак дошка підойме ся знову борзо в гору. Як гадаєте, чи дасть ся так зробити?

— Дуже легко! — відповів на то механік.

— Добре. Розуміє ся, що треба о то постарати ся, щоби тота западня лиш тодї входила в рух, коли я того схочу. Треба доробити якусь запору, щоби дошка міцно стояла, доки єї аж по замкненю контори не наставить ся. Чи можна би так зробити?

— А вжеж що можна.

— А дальше, чи можна би так зробити, щоби я міг із своєї спальнї тоту западню наставити або єї застановити? Бо як би нї, то я мусів би за кождий раз досьвіта перед отворенєм контори сходити на долину і застановляти западню, а то було би дуже невигідно.

— А деж ваша спальня?

— На першім поверсї, від заду.

— А ви би не могли переложити свою спальню над контору?

— Чому би нї!

— Коли так, то все дасть ся зробити. Се дрібничка для теперішної технїки. Одно потисненє на ґузик а дві засувки відсунуть ся або засунуть ся.

— Але чи западню можна би так зробити, щоби злодій по нїй зсунув ся на долину а она в тійже хвили підскочила в гору?

— Підойме ся знов в гору і наставить ся та буде функціонувати дальше, аж єї застановите.

— Але мусите єї так зробити, щоби той злодюга, що впаде до пивниці, по тих дротяних линвах, по котрих западня буде спускати ся, не міг знов вилїзти на гору.

— Розуміє ся. Пустимо линви попри стїну з правого і лївого боку та попід стелю і дамо їм ослону з грубої бляхи, по котрій не міг би ніхто вилїзти на гору.

— Отже так було би все в порядку аж що до часу, коли той прилад буде готовий — сказав на то Джонзон вдоволений. — Прилад той має бути так зроблений, щоби ніхто з моїх людий нічого не добачив. Чи можете зробити єго вечером по замкненю контори і через недїлю?

— Та й під тим взглядом піду вам охотно на руку. Нинї вечером все виміряю, огляну все а відтак цїлий прилад буде у мене зроблений так, що лиш треба єго буде прикріпити. До вісім днів все буде готове.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 30-го падолиста 1908.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало елева будівництва Юст. Мариняка ад'юнктом будівництва для округа гал. Дирекциї почт і телеґрафів. — Президия краєвої Дирекциї скарбу іменувала рахункового підофіцира Богд. Каєтановича цловим асистентом.

— **Зелїзниця Львів-Підгайцї.** На части будуючого ся шляху Львів-Підгайцї, між стациєю Львів-Підзамче а Куровичами роблять ся в послїдних днях без перерви приготовленя до близького відкритя руху. Окремі поїзди розвезли зелїзничий персонал з родинами і їх добутком на нові місця призначеня, инші порозділяли по стациях і пристанках урядженє бюрові і стацийні, запаси материялів, друків, палива і осьвітленя. В днях 20, 21 і 22 с. м. розслїджено комісийно стан будови нового шляху, котрій то комісиї проводив старший інспектор Маґеровский, яко представителя ґенеральної інспекциї австрийских зелїзниць у Відни. Дня 23 с. м. довершено проби мостів відпоручниками центральних властий зелїзничих у Відни, інспектором Коном і Адамовичем. На підставі тих подрібних розслїдів здадуть делеґати справу з своїх спостережень Міністерству зелїзниць, котре має визначити день для остаточного технїчно-поліцийного розслїду новопобудованого шляху, а взглядно відданя єго до публичного ужитку.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Gazeta Lwowska з дня 1 грудня 1908 оповіщує розписанє лїцитацийної продажи старих материялів, узисканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. Оферти належить найдальше до 12 години в полудне дня 15 грудня 1908 до висше згаданої Дирекциї зелїзниць державних у Львові вносити. Условя продажи подані

в Gazet-ї Lwowsk-ій а можна одержати також в бюрі для справ варштатових Дирекциї.

— **Крамарский курс** уряджує філія тов-а „Просьвіта“ у Львові від 10—31 грудня с. р. На науку буде принятих 25 учеників. Першеньство мають практиканти зі спілок реєстрованих львівского повіта, а відтак позальвівских повітів. Можуть однак бути приняті також практиканти зі спілок нереєстрованих і то в першій мірі львівского повіта, а відтак позальвівских повітів. Подання належить вносити найдальше до дня 5 грудня с. р до філії тов-а „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. До подання належить долучити марку почтову за 10 с. на відповідь. Від кандидатів вимагає ся: 1) щоби уміли добре читати і писати; 2) щоби посідали знане що найменше чотирох аритметичних ділань; 3) щоби заняті були в якійсь дїяльній спілцї; 4) щоби зобовязались в поданю, що по укінченю курсу зужиткують науку або в спілцї або у власнім склепі. Приняте неписьменних є виключене. Запомога на прибори може бути удїлена найвисше в висоті 10 К. Кождий ученик мусить проте сам собі оплатити поміщене і харч через цїлі 3 тиждні.

— **Торжественне посьвячене** складу філії „Сокільского Базару“ в Стрию відбуло ся 19 с. м. при участи стрийскої інтелїґенциї та відпоручників товариств з цїлої Стрийщини, між якими було около 40 „Соколів“. Посьвячена довершив о. Юліян Дзерович в асисті оо. Матковского, Петрушевича, Горалевича, Галайчука, Гошовского, Ґалянта, Нижанковского, Охримовича і Хировского. Зі Львова прибули члени дирекциї „Сок. Базару“ пп. Кучика і А. Будзиновский та член надзираючої ради п. Ів. Ігнат. По довершеню посьвяченю промовив до зібраних о. Юліян Дзерович, бажаючи управі „Сок. Базару“ як найлїпшого успіху в Стрийщинї. Відтак промавляли директори пп. Кучика і Будзиновский.

— **Склеп львівскої „Достави“**, отворений в каменици „Дністра“ при ул. „Руский ч. 20, вже упорядкований і представляє ся в доборі своїх товарів гарно. Особливо впадають в очи прекрасні чаші і монстрациї француского виробу, ґустовні хрести в ріжних формах, великі лїхтарі, висячі сьвічники, лямпи і ин. Значний вибір представляє ся також в церковних фелонах від низших цїн до висших. Ріжні товари мають ще наспіти, але вже і теперішна вистава може вдоволити навіть вибагливим баганям. Торговля звертає увагу публики, а знатоки заходять умисно до неї, щоби приглянути ся деяким новим виробам. Можна сподївати ся, що сей склад причинить ся чи мало до піднесеня краси наших церков і обряда.

— **Незле жниво.** Сьмілої крадежи допустили ся злодії оногдашної ночи на шкоду корінного склепу Сим. Шнапа у Львові. До его склепу при ул. Коперника ч. 37 дістали ся злодії через пивницю. Насамперед виломили решітку від пивниці з надвору і вийшли до середини, відтак розбили двері ведучі з пивниці до склепу. Злодії забрали коняк, наливки, горівки, чоколяду, цукор в головах, грибы і инші товари, Шнап обчисляє шкоду на близько 2000 К.

— **Яд „Харузім“**, тов—о жидівских робітників у Львові, уладжує дня 2 грудня з нагоди цїсарского ювилею сьвяточний вечір у власній салі при ул. Бернштайна ч. 11.

— **Репертуар руского театру в Стрию.** (Саля „Народного Дому“. Початок о годинї 7 вечером).

Ві второк, дня 1 грудня с. р. „Продана наречена“ опера в 3 діях Ф. Сметани.

— **Цїсар і Король Франц Йосиф I** (1848—1908). Картини з его житя на спомин 60-лїтного володарства написав Ол. Барвіньский (цїна 50 сот.), видані Руск. Тов. педаґоґічним, з ілюстрациями, одобрені на нагороди для молодежи і до шкільних біблїотек рішенем ц. к. Ради шк. краєв. з 19 червня 1908, надають ся для роздачі на памятку з нагоди ювилею шкільній молодежи. Можна дістати в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка або в Руск. Тов. педаґ. уд. Вірменьска 2.

— **Львівский місцевий комітет театральний** видав до рускої громади у Львові таку відозву: Місцевий львівский комітет, збираючий жертви на будову народного руского театру, приступить ось в грудни до закінченя своїх рахунків за рік 1908. Беручись за се дїло, бачимо, що многі члени нашої львівскої громади не зложили сего року ще своєї лепти на ту культурну цїль. Гадаємо, що се не стало ся з неохоти для справи, але з недосмотру. Та ми не хочемо вдїяти нїкому моральної кривди. Наші викази жертв як і квітові книги перейдуть до архіву і історії театру і будуть колись далеким поколїням сьвідчити, котрі люди потрудились в сім тяжкім часї до піднесеня рідної штуки, а за сим і до розвою руского народа, і яким мужам належить ся за те честь і вдячність від потомних. Тому бажаємо, щоби в тих виказах не забракло нїкого з нашої громади, щоби в квітових книгах не було нїчиєї сторінки порожної, щоби кождий, в чиїй груди бє руське серце, докинув свою цеголку, і щоби наші акти були колись сьвідком, як щиро і спільно трудились ми всї без виимки коло піднятого дїла. Комітет просить тому уклінно тих Родимців, що з якої-небудь причини не докинули ще своєї лепти, щоби зволили доповнити се в місяци грудни. Коли би наш курсор до кого не дійшов, нехай зволить переслати свою жертву до Кредитового Союза (Ринок 10) на вкладкову книжочку ч. 800. При сїм замітимо ще, що з кінцем грудня с. р. відбуде ся засїданє ширшого театрального комітету, котрий й оголосить весь стан дотеперішної акциї і застановить ся над почином самої будови.

— **Субвенциї для шкільних бурс.** В краєвім буджеті на 1908 р. сойм призначив до розпорядимости краєвого виділу в порозуміню з краєвою радою шкільною на підмоги для польских і руских бурс суму 25.000 корон. З тої суми краєвий виділ, порозумівшись з краєвою радою шкільною, признав руским бурсам: повітовій бурсї в Бродах 250 корон, бурсї ім. Ефиновича в Бродах 100 кор., бурсї в Бережанах 250 кор., бурсї ім. сьв. Івана Хрестителя в Дрогобичи 200 кор., бурсї „Просьвіти“ в Дрогобичи 100 кор., філії Руского тов. педаґоґічного в Коломиї 100 кор., женьскій бурсї в Коломиї 100 кор., бурсї „Шкільної помочи“ в Сокали 200 кор., бурсї ремісничо-промисловій в Станиславові 300 кор., бурсї „Товариства руских женщин“ в Станиславові 200 корон, селяньскій бурсї в Станиславові 300 кор., бурсї в Стрию 250 кор., бурсї „Просьвіти“ в Золочеві 250 кор., селяньскій бурсї в Золочеві 100 кор., бурсї ім. сьв. Николая в Золочеві 100 кор., селяньскій бурсї в Жовкві 100 кор., інститутови ім. сьв. Николая у Львові 250 кор., бурсї Руского товариства педаґ. у Львові 450 кор., бурсї ім. сьв. Онуфрея в Ярославі 250 кор., селяньскій бурсї Руского тов. пед. в Перемишли 200 кор., селяньскій бурсї в Терноили 250 кор., бурсї в Тернополи 450 кор., сьвятоюрскій бурсї в Тернополи 150 кор. і бурсї ім. сьв. Володимира у Львові 300 кор.

Телеґрами.

Відень 30 падолиста. Палата панів зібрала ся в суботу о годинї 4 по полудни на торжественне засїданє. Президент кн. Віндішґрец виголосив торжественну промову, котру закінчив трикратним окликом в честь Цїсаря. Палата повторила той оклик з одушевленем. Відтак вибрано депутацию з 16 членів, котра нинї о год. 11 рано під проводом президиї зложила Монархови чолобитню іменем палати панів. З Галичини війдуть до тої депутациї ґр. Аґенор Голуховский і др. Мадейский.

Відень 30 падолиста. В суботу в церемонїяльній сали бурґу складали чолобитню урядники державні. З'явили ся президент мінїстрів бар. Бінерт з мінїстрами і управителями мінїстерств та найвисшими урядниками мінїстеріяльними, начальники країв з найвисшими урядниками з всїх країв коронних. В депутациї взяли участь 700 осіб. Бар. Бінерт виголосив промову до Цїсаря, на котру Цїсар відповідав.

Софія 30 падолиста. Розійшла ся поголоска, що кабінет Малинова подав ся до димисиї.

Сараєво 30 падолиста. Донесеня деяких часописий немов в Боснї прийшло до борби між якоюсь ворохобничою шайкою сербскою а відділом австрийского войска, суть цїлком видумані.

Петербург 30 падолиста. Надії на міжнародну конференцию дуже малі, а протест Росиї против анексиї Босни і Герцеґовини чим раз імовірнїйший.

Париж 30 падолиста. Союз зачіпно-відпорний між Туреччиною а Сербією дуже імовірний. Чорногора має одержати поміч Туреччини на случай нападу із сторони Австриї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від **6** год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, **12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Нелопида (Телефона ч. 527).